

711 Stau și privesc cerul minunat

Allegretto

1. Stau și pri-vesc ce-rul mi-nu-nat   Și mă în-treb ci-ne
 2. Ci-ne-a fă-cut mie-rea flo-ri-lor,   Mii de al-bi-ne s-o
 3. Ci-ne a-prin-de lu-mi-na-n zori   Și strân-ge a-pă s-o
 4. Ci-ne-a fă-cut du-pă chi-pul Său   Oa-meni, co-pii ai lui

l-a cre-at?   Ci-ne con-du-ce stră-lu-ci-tor   Mer-sul
 du-că-n zbor,   Iar prin pă-duri, ci-ri-pind zglo-bii,   Pă-să-
 pu-nă-n nori?   Ci-ne ve-ghea-ză s-a-vem ori-când   Pâi-ne
 Dum-ne-zeu?   Ci-ne-a țe-sut, bun și iu-bi-tor,   Fe-ri-

Refrin
 ste-le-lor?
 re-le mii?   Dom-nul toa-te le-a cre-at,   O, cât e de mi-nu-
 pe pă-mânt?
 ci-rea lor?

nat!   Fă-ră de mar-gini, iu-bi-rea Sa   E spe-ran-ța mea!